

Список использованной литературы

1. Луценко С.В. Школа финансового благополучия [Электронный ресурс] / С.В.Луценко // Инвестирование в Украине: что реально работает. – Режим доступа: <http://sergeylutsenko.biz/investirovanie-v-ukraine/>. – Название с экрана.
2. 2.Бокий Р. Варианты инвестирования – 2017 [Электронный ресурс] / Р.Бокий. // Школа Частного Инвестора – Режим доступа: <https://scoolprivateinvestor.com/invest-proekty/>. – Название с экрана.
3. Бигай К. Есть рецепт: Как создать успешный стартап [Электронный ресурс] / К.Бигай. – Режим доступа: <https://delo.ua/tech/est-recept-kak-sozdat-uspeshnyj-startap-317059/>. – Название с экрана.

А. Р. Яцюк

студ. I курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: к. е. н., доц. Н. М. Столбуненко

МОЛОДІЖНИЙ РИНОК ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Молодь є рушійною силою майбутнього нашої держави. Адже саме вона знаходиться в центрі соціальних, політичних, міжнародних та економічних подій. Від неї залежить майбутній розвиток нашої держави. Для забезпечення продуктивної діяльності молоді, на благо майбутнього потрібно забезпечити її відповідним рівнем освіти, достатнім життєвим рівнем.

В умовах економічної кризи, політичної і соціальної нестабільності постає питання працевлаштування молоді. Встановлено, що молодь більше за інших потерпає на ринку праці. Як стверджують співробітники Українського інституту соціальних досліджень, головною ознакою становища молоді на ринку праці залишається диспропорція стосовно пропозиції та попиту на робочу силу.

Молодь як одна з головних продуктивних сил володіє високим трудовим потенціалом, соціальною та трудовою мобільністю, характеризується енергійністю, швидкістю навченості, прагненням до інновацій, творчим мисленням.

Молодіжний ринок праці – система соціально-економічних взаємин між молодими людьми, що вступають у трудове життя, і роботодавцем з приводу найму або продажу робочої сили з урахуванням рівня кваліфікації, знань, умінь і навичок.

Проблеми молоді на ринку праці обумовлені певними особливостями соціального стану і трудової поведінки: досить високим освітнім рівнем; низькою адаптованістю та вразливістю щодо на-

вколишнього економічного й соціального середовища; підвищеними вимогами щодо працевлаштування (престижу, заробітку), до змісту, характеру і умов праці; високою професійною і територіальною мобільністю, що зумовлена неусталеністю та слабкістю економічних і соціальних зв'язків молоді людини. [3].

За даними Державної служби статистики у I півріччі 2016 р. рівень зайнятості серед осіб у віці 25-29 років становив 69,2% та був вищим, ніж в середньому серед всіх вікових груп (56,2%), а серед осіб віком 15-24 роки цей показник склав лише 27,1%. Рівень безробіття, визначений за методологією Міжнародної організації праці (МОП) серед молоді у віці 25-29 років у I півріччі 2016 р. становив 11,6%. Серед осіб у віці 15-24 роки цей показник становив 23,1% та був більш як удвічі вищий, ніж цей показник серед всіх вікових груп. Високий рівень безробіття обумовлений тим, що значна частина молодих людей не має необхідних професійних навичок і досвіду роботи. Відповідно до Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», до молоді відносяться громадяни України віком від 14 до 35 років. Протягом січня-жовтня 2016 р. статус безробітного у державній службі зайнятості мали 451,2 тис. осіб у віці до 35 років. Серед безробітних у віці до 35 років, зареєстрованих у державній службі зайнятості, які мали професійний досвід, кожний четвертий раніше працював у сфері державного управління й оборони, обов'язкового соціального страхування; кожен п'ятий – в оптовій та роздрібній торгівлі, ремонті автотранспортних засобів і мотоциклів; 12,4% – у переробній промисловості; 9,0% – у сільському, лісовому та рибному господарстві; 6,3% – у фінансовій та страховій діяльності [2, с. 109]. Для молоді, яка звертається до державної служби зайнятості, здійснюються заходи сприяння зайнятості населення: надання інформаційних, консультаційних та профорієнтаційних послуг, створення банку вакансій та пошук підходящої роботи, сприяння в працевлаштуванні громадян, у тому числі шляхом організації підприємницької діяльності, організація професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації безробітних, організація і фінансування громадських робіт, виплата допомоги по безробіттю [1, с. 92].

Молодь – це соціально-демографічна група суспільства, що перебуває в стадії трудового й соціального самовизначення й володіє рядом специфічних ознак, що відрізняють її від громадян іншого віку. Вона має ряд особливостей, які з погляду оцінки трудових ресурсів є як достоїнствами (високий освітній рівень, ініціативність, нестандартність мислення, вміння швидко адаптуватися в умовах

ринкової економіки, бажання працювати й використовувати отримані в навчальному закладі знання на практиці), так і недоліками (відсутність практичного досвіду й трудових навичок, завищені вимоги до передбачуваної роботи, завищена самооцінка й ін.). Важливе значення має створення умов, що сприяють залученню й закріпленню молодих фахівців на виробництві, це: гідна заробітна плата й своєчасність її виплати, наявність соціальних гарантій працівнику, можливість просування по службі, рішення житлового питання, прояв ініціативи про проведення виробничої практики студентів середньої й учнів початкової професійної освіти на підприємствах, відродження традицій наставництва на виробництві [2, с. 110]. Необхідно визнати сферу молодіжної зайнятості пріоритетною частиною соціальної політики держави, тому що молодь – найбільший стратегічний ресурс країни. Державна служба зайнятості повинна стати активним партнером у формуванні системи збереження й розвитку трудових ресурсів при зацікавленій участі всіх структур. Оскільки підготовка висококваліфікованих кадрів, адаптованих до умов ринкової економіки є завданням стратегічної важливості, від її рішення в чималому ступені залежить майбутнє нашої країни. Труднощі, з якими зіштовхується суспільство у своїх зусиллях по соціалізації й інтеграції молоді, виникають із не стикування між потребами й устремліннями молодих людей, з одного боку, і з того, що пропонує й жадає від них суспільство, з іншого. Щоб вирішити дане протиріччя, молоді необхідно створити умови для самореалізації, дати можливість вносити свій внесок у розвиток суспільства [3].

Причому, не тільки суспільство, виховуючи й навчаючи, соціалізує молодь, але й сама молодь, що несе нові ідеї й погляди, у свою чергу, змушує суспільство пристосовуватися до неї й змінюватися.

Список використаної літератури

1. Василюшина С.О. Особливості державного регулювання на ринку праці молоді [Текст] / С. О. Василюшина // Економіка та держава. – 2010. – №3. – С. 91-94.
2. Коваль Г.В. Соціальна вразливість молодих спеціалістів на ринку праці в Україні [Текст] / Г. В. Коваль // Наукові праці. – Том 131. – випуск 118. – С.107-111.
3. Молодіжний ринок праці в Україні: коли цифри не відображають дійсність [Текст] // Вісник «7 днів Україна». – 2016. – Випуск 146.